מזבנינן בלא מכרזתא. אין לפרש כל הני מילי לעורך יתומים דל"ל הוה משמע ליה לאתויי עורכי יתומים אין מוכרין בלא מכרזתא כי ההיא דמציב פ' הנזקין (גיטין דף נב. ושם) מוכרים שדותיהן לקטן להן מגלה ולילית ושופר כו' ול"ל בפרק שום היתומים (ערכין דף כב. ושם) דפריך ליה *למאי דלמר אין נזקקין כו' מדתנן שום היתומים שלשים יום ומכריזין בכותל ובשערי עיר לוקחה במילי דיתמי שלריכי הכרזה בלא ולאו לכל מילי דיתמי אין לריכין הכרזה ובשמעתין מייירי בכרגל ומזוזי וקבורה לחוד ובבית ולחוד תלמר לקבורה פשיטא דמזבנינן בלא מכרזתא דלמר יהיה מת מוטל בחוצה כל ימי הכרזה וי"ל דלחם לו לעורך קבורה קלמר דמזבנינן בלא מכרזתא *כלי לפלוח לי כמי דה"ל שממכנין מחפלי יתומים עד שמכריזין קמ"ל: *משמתינן ליה עד דמקבל כו'. דוקא בדמיים שכתן הצבור"ס: **שביני** העיר כו'. הא מילתא בדין הקדמה קמיירי כשמניחים מלרכים ושכן עיר מלרן מלד העיר שים לו שדה לחורי ביתו הסמוכה לזו ושכן שדה שים לו שדה לחוקה מן העיר הסמוכה לזו: **ארעא** דחד וביתי דחד. שהבית בנוי על גבי קרקע מרי דלרעתא מעכב אלא ימכור הלה עליו ואלגיו כי אם לו לאבל בבית אלל בית לו קרקע שחיטו עומד לזריעה לא שייך דינא דכר מלרא דלא שייך אחם מעמא דקאמר בסמוך להכניס תלם אחד ולוקח בשדה של זריעה שייך הישר והטוב שיכול לאוקמה בבת אחת וכן פרי"ם בתשובה לאחת המתחלת אוחזנו על כל לידי לדלים ולא מצאנו דין מלרעתם בדבים: גמ' ארעא דחד וביתי דחד. מרי ארעא מעכב אמרי בתי מרי בתי לא מעכב אמרי דארעא ארעא דחד ודיקלי דחד מרי בתי מעכב אמרי דיקלי מרי דיקלי לא מצי מעכב אמרי דארעא/ארעא לבתי וארעא לזרעא יישוב עדיף ולית בה משום דינא דכר מצרא/אפסיק משיניתא או ריכבא דדיקלא חזינא אם יכול להכניס בה אפילו תלם אחד בה משום דינא דכר מצרא ואי לא לית בה משום דינא דכר מצרא/הני ד' בני מצרני דקדים חד מינייהו וזבין וזביניה זביני יואי כולהו אתו בהדי הדדי פלגו לה *בקרנזל: מתני' לו קרקעות למכור ומה שבתה בידה רשאין הן לגו לומר ועשית הישר והטוב להרחיק(ה) מעליו וכן יתמי ושוקף שמכר לו לחבירו חלקו בשדה שהן שותפין בה (כ) הין לגו לסלקו משום דינא דכר מלרא ולומר הין לתה בת בחלק חבירך אלא כאחד מהמלרנין ויקחנה עמך אלא כיון דלא נתכרז (ג) מלקו שהרי הוא כאלו מכרו לאחרים: **שביני** העיר ושביני השדה שביני העיר קודמין שכיני השדים הלרים אלגו בחירה ואין בשדה שבשדותיהן שמוכות זו לזו ואין שים לו למכור לאינה שמוכה למפרע ואלו לא דקדקתי בה מפי רבינו כל גרסי/ועוד הגה פירשתי דבמלרן דיליה קאמר והשתא לא גרסינן לי דאם כן הוה ליה למיתניה בהדי הך דלעיל ולמימר הכי לאשה וליתמי ולשותפי ולעכו"ם ליח בה משום דינא דכר מלרא מלי למימר דשני בשינוי דכולי שמעתא למיקם ליישב קדומין ותו דקאמר שכן ת"ח קודם לי הלי שכן מלרן הוא למחי ת"ח קודם תלמיד חכם ולאו בר ועשית הישר והטוב הוא דאילו תלמיד חכם מלי דינא דכר מלרא ליכא ואע"פ כשמניחין מלרין לחמו משום דת"ח הוא מצלה גלימא דחבריה: **ווי עני ווי עקרי**. מלרן שבא לעורר על המקח מביא מעות שמקבלן טוב יותר על של לוקח אבל של לוקח טבין ומריפין במטבע היולאה יותר משל מלרן ולי כמי שיפקח: **ליה כח משום דינא דכר מלרא**. דאמר ליה המוכר בהא ניחא: **מני ליירי והני שרו**. לוקח ומלרן שסלאו מעותיהן: **של מלרן** לרוצין ותמומין וה"ה ירא להחירן אלא יאמר יותר היו **ושל לוקח** מותרין: **ליה כח משום דינא דכר מלרא**. דפסידא דמוכר הוא דאמר לזוזי לריכנא: **אמר ליה מיזיל ואיטרח וכו'**. מילתא בלחי נפשייהי היא, מלרן שאמר חיזיל ואיטרח וכו': **דאמיד הוא**. אלא לומדין מלומו דאפשר לו לקייס דבריו: **ובמי דאמיד**. בגין שעשיר: **מרי לארעא מעכב אמרי בתי**. שהוא חיט הסוב והוא בת למוכרס וזה לריך לה, טוב שיהיה בניט בקרקע שלו ואיכא הישר והטוב": **מרי בתי לא מעכב אמרי ארעא**. שהוא חיט הסוב שכן לכניעיטו שכן עומד להסתלק מיניה: **ודיקלי דאמר**. שמכר לו דקלין בשדהו להניחן שם עד זמן פלוני לו עד שיבשו: **ארעא לזרעא**. המלרן חפץ בה לזריעה והלוקח לריך בה לבנין בית: **יישוב דבתי עדיף**. (ה) שבית דין(ג) אין מקנו כלל בעשות הישר וטוב שזו טובה מזו: **אפסיק משיניתא**. אין סלא מפסיק בין שדה זו לשדה של מלרן: **או ריכבא דדיקלא**. הדקלים הכפופין וסמוכין זו לגד זו ומסוגרין כאותן שקורין פלמ"ייר בלע"ז: **אם יכול להכניס המלרן הלא אמר**. משדהו לאותך שדה זו אין בה וכו': **הלא**. שורות המעטה: **ואי לייתי בהדדי**. שמעטרר כל אחד על מלרעותו: **פלגי לה בקרנוי**. בתרגם לאלכסונות שיהא כל אחד נוטל בה על פני כולה שמוך לו כזה* ואלגן קרנזל זה בקרנות:

מתני'

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לאחה וכו' לא מסלקין לה דלאו וכו' לפרקיה: (כ) בא"ד אין לנו לסלקו ע"כ פי' בשביל המלרן עי' בתשב"ץ: (ג) בא"ד מלקו אלרי כלי' ותום' ו' נמחק: (ד) ד"ה שביני וכו' ובלא עניט לגקמו שכיניס: (ה) ד"ה ישוב וכו' ב"ד לא כלי' ותום' ו' נמחק:

עין משפט נר מצוה

סג א ב מיי' פ"י מהל' שכנים הלכה ג סמג עשין פב טור וש"ע ח"מ סי' קעה סעיף יח וסעיף כד:

מקנה

△ מקרים (ואתי/לית) [ג"ל אפי] סה ג מיי' שם פי"ב הלכה ו סמג שם טוש"ע שם סעיף ו: סה ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג: סו ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה: סז ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ב: סח ז מיי' שם הלכה ג טוש"ע שם סעיף ח: סט ח מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף ו: ע ט מיי' שם טוש"ע שם סעיף מב: עא י מיי' שם טוש"ע שם סעיף מג: עב כ מיי' פי"ב מהל' מכירה הלכה יג ופי"ח הלכה כ ופי"ב מהל' מלוה הלכה יא סמג עשין מח ולד טוש"ע ה"ע פי' ע סעיף ה ופי' ג סעיף כה ופי' קד סעיף ג ופי' קיב סעיף ו ועוש"ע ח"מ סי' קמ סעיף ג: עג ל מיי' פי"ב מהל' שכנים הלכה יג יד סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קעה סעיף מז: עד מ מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף יב: עה נם מיי' שם פי"ד הלכה ה סמג שם טוש"ע שם סעיף ג: עו ע מיי' שם הלכה ו טוש"ע שם סעיף ג:

גמרא

עז צ ק מיי' שם טוש"ע שם סעיף כה: עח ר ש מיי' שם פי"ב הלכה טו סמג שם טוש"ע שם סעיף יג: עט ת מיי' שם פי"ד הלכה ז סמג שם טוש"ע שם סעיף כג: פא ב ג מיי' שם פי"ב הלכה ה סמג שם טוש"ע שם סעיף יח:

מסורת השי"ם

מן המתקה מן הטוהר. כ"ל רש"י

אי"ר קיבון כו' ולקי ק"ו ומה ת"ל ק"ה וכו' ב"ק קיו.

כ"ק קיו.

שם סמ.

גיטין נב: כתובות פז. ק:

*סיפרי אלו מבוססים על נוסח כ"י ל"ש כתובות פה:

*לקמן נה. ב"ק קיו.

*על נוסח השטה בעלי מקובצת

*הקונקריט בעל הבית אינו נחשב עם הבריות לאחר לו הקונקריט

*בעל הבית, בעל הבית אינו נחשב עם הבריות לאחר לו הקונקריט

*אלי הבונה לשון הוצאה בשיח שאינו לשונו

*לקמן נה. ב"ק קיו.

מקני'